

Колгоспні діти

Аркадій Музичук

Спохватались троє друзів —
Леонід, Іван, Гордій:
Скарги шлють по всій окрузі, —
Йдуть утрюх в останній бій.
Вимагають відновити
Їм колгосп і все як є...
Ми для нього рідні діти!
Все тут наше, все своє!
— За колгосп немає краще! —
Тричі хреститься Гордій, —
Йти у фермери — нізащо!
В кого ж крастиму тоді?
— Нам реформ уже доволі! —
Із похмілля Леонід —
Я один — не воїн в полі!
З ким же питиму в обід?
— Я колгосп свій поважаю!
В груди б'є себе Іван, —
Я за всіх — відпочиваю,
Всі за мене — роблять план.
Нам колгосп, як мама й тато,
Сироти без нього ми.
А приватна власність клята —
Гірше каторги й тюрми.
Сльози ллють колгоспні діти...
Треба ж їм допомогти —
Як не в нас, то десь у світі,
Хоч один колгосп знайти.